

Andet, end at dersom han nu skulde afgive sin Stemme, vilde han stemme mod det, og at han, dersom Forslaget gaaer igjennem i begge Thing, selvfølgelig vil tage det under nærmere Overveielse, hvad der, saa at sige, er en retlig Nødvendighed. Andet er der ikke blevet sagt fra Ministeriets Side. Men det er en Selvfølge, at naar En udtaler sig som Folkethingmand, der tillige har den Ære at være Minister, kan det ikke være ham formeent, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt der er Sandsynlighed for, at Fleertallets Forslag vil blive til Lov, og naar den Omstændighed, om en saadan Sandsynlighed, er tilstede eller ikke, har en stor Betydning, da at udtale, at efter hans personlige Anskuelse om den hele Stilling vil der ad den Veitingen Lov komme ud. Andet har jeg ikke sagt, men det vedstaaer jeg ogsaa fuldkommen, og jeg vedstaaer tillige, at det ikke har været mig muligt saaledes at adstille Folkethingmandens og Ministerens Stilling, at de jo komme til at berøre hinanden, hvor der, som her, netop er Spørgsmaal om, hvorvidt man har Tro paa, at Noget vil blive til endelig Lov, hvorom der kun fra Ministeriets Side har været sagt, at det eventuelt vil blive taget under nærmere Overveielse. Naar den ærede Rigsdagsmand (Jacobsen) har udtalt, at han ligesaa godt, som jeg har sagt, at det var min Mening, at Fleertallets Forslag ikke vilde blive til Lov, kunde sige, at det var hans Mening, at Mindretallets Forslag ikke vilde blive til Lov, saa tilstaaer jeg, at jeg ikke ret kan fatte, hvorledes dette kan siges — eller rettere, hvorledes deri kan komme nogen Mening, thi siges kan det jo ganske vist; thi det er dog, med al mulig Anerkjendelse af den ærede Rigsdagsmands Indskydelse, en stor Forskiel paa en saadan Optring af den ærede Rigsdagsmand og den Optring af vedkommende Minister, at dersom Mindretallets Forslag gaaer igjennem, vil han indstille det til kongelig Sanction; og naar det dernæst er givet, at Mindretallets Forslag kun gjør et Par Forandringer i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, af den Art, at man efter den hele der stedsundne Forhandling med fuldkommen Sikkerhed kan gaae ud fra, at Landstinget ikke vil have

nogen Betænkelighed ved at gaae ind derpaa, saa forekommer det mig, at der i disse Omstændigheder ligger en overordentlig stor Garanti for, at Mindretallets Forslag, dersom det vedtages her, vil blive til Lov, hvortilmod det staaer ligesaa klart for mig, at en Lov ikke vil udkomme paa nogen anden Maade. Forrigt er det jo netop Hensynet til Landstinget, som ikke kan lades bort. Man har her fremhævet og stillet sig saameget paa det neutrale Standpunkt paa Grund af det aldeles nye Princip, som er kastet ind i Loven. Jeg troer dog, at det maa erkjendes, at ligesom Regjeringen med Hensyn til den foreslaede Forandring i Lovens væsentligste Princip, da en saadan er kommen frem paa det sidste Trin af Sagens Behandling, ikke har kunnet sige Andet, end at den ingen bestemt og afgjørende Mening derom kan udtale, men maa erklære sig neutral, saaledes vil det Samme blive Tilfældet, naar Lovforslaget paa denne Maade forandret vender tilbage til Landstinget, som efter meget udførlige Forhandlinger og gjentagne Afstemninger har bragt det frem i den Stikkelse, hvori det blev dette Thing forelagt; Landstinget maa da upaatvilelig ogsaa erklære sig neutralt, især da det vil komme an paa at erklære sig meget hurtigt, og det ikke vil kunne gjøre Sagen til Gjenstand for senere Overveielse. Altsaa ogsaa med Hensyn til Landstinget er det mig ganske klart, at Forslaget ikke vil blive til Lov, dersom en saa væsentlig Forandring bliver foretaget deri.

Da Ingen yderligere begærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

- 1) Første Deel af Udvalgets Fleertals Forslag:

i § 4.

Af 2den Passus udgaae de 2 sidste Punctummer fra „Han kan overvære“ til Enden.

I 3die Passus 1ste og 2den Linie forandres „den . . . Borgerrepræsentationen“ til „Communalbestyrelsen“.